

När räven var renvaktare

Det var en gång en kvinna som skulle ut och leja sig en renvaktare. Så mötte hon björnen.

- Vart är du på väg, frågade björnen.
- Jo, jag skall ut och leja mig en renvaktare, sa kvinnan.
- Vill du inte ha mig till renvaktare, frågade björnen.
- Jo, bara du kan locka renar, sa kvinnan.
- Hea-i! sa björnen
- Nej, dig vill jag inte ha, sa kvinnan då hon hörde det, och gick sin väg.

Då hon hade gått ett stycke mötte hon en varg.

- Vart är du på väg, sa vargen.
- Jag skall ut och leja mig en renvaktare, svarade kvinnan.
- Vill du inte ha mig till renvaktare, frågade vargen.
- Ja, bara du kan locka renar, sa kvinnan.
- Uh-u-uh! sa vargen.
- Nej, dig vill jag inte ha, sa kvinnan.

Då hon hade gått ett stycke till mötte hon en räv.

- Vart är du på väg, sa räven.
- Jo, jag skall ut och leja mig en renvaktare, svarade kvinnan.
- Vill du inte ha mig till renvaktare, frågade räven.
- Ja, bara du kan locka renar, sa kvinnan.
- Dill-dall-holom, sa räven så vackert och fint.
- Ja, dig vill jag ha till renvaktare, sa kvinnan.

Så satte hon räven att vakta sina renar. Den första dagen räven vaktade renarna, så åt han upp alla djuren.

Då han kom hem på kvällen, frågade kvinnan var han hade gjort av alla hennes djur.

– Skallarna är i ån och kropparna i busken, sa räven.

Kvinnan stod just och kärnade men hon tänkte att hon ändå måste se efter dem. Medan hon var borta kröp räven ned i kärnan och lapade i sig grädden. Då kvinnan kom igen och fick se det, blev hon så ond att hon tog det lilla som var kvar av grädden och slängde efter räven, så han fick en skvätt på änden av svansen.

Därför har räven en vit svanstipp än idag.

samiskt
informationscentrum

www.samer.se

info@samer.se

[Följ oss på Twitter](#)

[Följ oss på Youtube](#)

[Följ oss på Facebook](#)

[Följ oss på Instagram](#)